



Pisma to wychodzi codziennie
oprócz świąt uroczystych,
w drukarni
ST. CIENIEKOWSKIEGO.



PRENUMERATA
Kwartalna.....złp. 12
Miesięczna..... „ 5

Jutro Serafiona M.

Żeńta Krakowski

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE

Barometr zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Baromet. na 0° R.	Therm.	Higro- metr.	Wiatr.	Stan. Atmosf.	UWAGI.
7 27	„ 10, 417	— 1,0	— 2,8	Pn. zachodni słaby	Pogoda z chmurami	
11 12	„ 10, 912	+ 1,3	2,7	„ „	Pochmurno	
3	„ 10, 926	+ 0,6	2,8	wschodni słaby	„ „	
9	„ 10, 836	— 1,2	— 3,2	„ „	Pogoda	

Cześć Urzędowa. OGŁOSZENIE

KONKURSU NA KATEDRĘ TEOLOGII PASTORALNEJ
w UNIwersYTECIE KRAKOWSKIM.

Niniejszem, w imieniu Senatu Uniwersytecko-Krakowskiego, podaje do powszechnej wiadomości; iż do obsadzenia Katedry *Teologii Pastoralnej* w połączeniu z nią *wymowy Kaznodziejskiej, Katechetyki i Dydaktyki*, z obowiązkiem wykładania tych przedmiotów po 9 godzin tygodniowo w języku polskim, według przepisanych do dawania prelekcji książek, autorów *Reichenberger* i *Weinkopf* z pensją stałą 4000 złp. rocznie; otwiera się konkursowy popis.

Ktoby sobie życzył dostąpić Katedry w mowie będącej, winien nadesłać pocztą na własny koszt, prośbę do Rektora Uniwersytetu, najpóźniej na dzień 20 stycznia 1834 roku dołączając następujące dowody: 1^o mętrykę, 2^o bieg życia 3^o dyplom na stopień doktorski, otrzymany w Krakowskim lub innym uniwersytecie będącym w Państwie jednego z Trzech Najjaśniejszych Opiekunów Dworów kraju tutejszego. Poczem, owi z ubiegających się którzy po przejrzaniu przez Senat Uniwersytecki prośb i dowodów, za go-

dynych być przypuszczonymi do ubiegania się uznani będą; wezwani zostaną przez Rektora Uniwersytetu do odbycia konkursu, postanowionego nieodmiennie na dzień 5 marca 1834 r. *piśmiennie*; a na dzień 6 t. m. i *ustnie* w polskim języku.

Kraków 30 października 1833 r.
Sekretarz. Uniwersytetu
(3r.) A. Czapski.

OGŁOSZENIE

KONKURS U NA KATEDRĘ HISTORII KOŚCIELNEJ
w UNIwersYTECIE KRAKOWSKIM.

Niniejszem w imieniu Senatu Uniwersytecko-Krakowskiego, podaje do wiadomości powszechniej, iż do obsadzenia Katedry *Historii kościelnej* w połączeniu z *Patrystyką* i obowiązkiem wykładania tych przedmiotów po 9. godzin tygodniowo w Języku łacińskim, według przepisane go Autora *Dannemayer* z pensją stałą do tej katedry przywiązaną Złp. 4000 rocznie; otwiera się konkursowy popis.

Ktoby sobie życzył dostąpić katedry w mowie będącej, winien nadesłać pocztą r.a własny koszt, prośbę do Rektora Uniwersytetu najpóźniej na dzień 20 stycznia 1834,

dołączając do niej następujące dowody: 1^o metrykę; 2^o bieg życia; 3^o dyplom Doktorski otrzymany w krakowskim lub innym Uniwersytecie, będącym w państwie jednego z Trzech Najjaśniejszych Opiekończych Dworów, kraju tutejszego. Po czém owi z ubiegających się, którzy po przejrzeniu przez Senat Uniwersytecki próśb i dowodów, za godnych być przypuszczonymi do ubiegania się uznani będą; wezwanymi zostaną przez Rektora Uniwersytetu do odbycia konkursu postanowionego nieodmiennie na dzień 5 Marca 1834. r. *piśmiennie*, a na dzień 6. t. m. i r. *ustnie* w języku łacińskim.

Kraków dnia 30 Październ. 1833 r.

Sekretarz Uniwersytetu

(3r.) *A. Czapki.*

W dniu 14 Listopada 1833 o godzinie 9 z rana w wsi Bolechowicach w domu Sołtysa sprzedane będzie w drodze Eksekucyi administracyjnej przez publiczną licytacją, zboże w snopie, kóp 9. Ziemniaków korcy 40, potrawu cent 8, koni sztuk 3, krów 5 i jałówek 3 sztuki, trzody chlewnej sztuk 9 oraz różne domowe i gospodarskie ruchomości. Chęć kupna mający raczą być zaopatrzeni w gotowe pieniądze kurant monetę.

Bolechowice d. 10 Listopada 1833 r.

J. Czyżowski Sekw. Rząd.

Prawnie zajęty dochód z stancyi na dole, w domu Mieście Żydowskim przy Krakowie pod Nr. 105, stojącego, będzie dnia 15 listopada roku 1833 o godzinie 3 popołudniu w trzeclelnią dzierżawę przez publiczną licytacją wypuszczony. Chęć dzierżawy takiej mający stawia się w miejscu i na terminie w gotowe pieniądze zaopatrzony.

Kraków d. 7 Listopada 1833 r.

W. Dziarkowski Kom. Sąd.

Cześć Nieurzędowa.

I W dniu 15 Listopada 1833 roku we wsi Pogorzycach, O. W. M. Krakowa sytuowanej, w gmachu dworskim o godzinie 10ty z rana, odbędzie się publiczna licytacja ziemniaków korcy 500, bryczki krytej i kociolka miedzianego. Chęć licytowania mających na oznaczony czas i miejsce zaprasza się.

Kraków d. 8 Listopada 1833 r.

I. Kopyczyński Kom. Sąd.

P O L S K A.

Warszawa 5 Listopada.

Rada administracyjna królestwa mianowała przez postanowienie z dnia 29 z. m. JPP Mateusza Domańskiego, zastępcę sędziego sądu sprawiedliwości karzącej wdz. Mazowieckiego i Kaliskiego, prokuratorem królewskim przy tymże sądzie; Wilhelma Ziemieckiego, zastępcę sędziego sądu sprawiedliwości karzącej wdz. Płockiego i Augustowskiego, prokuratorem król. przy tymże sądzie; Antoniego Rożynkowskiego, zastępcę sędziego tryb. cyw. Iej instancyi wdz. Mazowieckiego, prokuratorem król. przy tymże trybunale; Ignacego Romana, zastępcę sędziego tryb. cyw. Iej instancyi wdz. Augustowskiego wydziału Igo, prokuratorem król. przy tymże trybunale wydziału Igo, Józefa Kruszeńskiego, sędziego prezydującego w sądzie policyi poprawczej wydziału Kalwaryjskiego, prokuratorem królewskim przy tryb. cywil. Iej instancyi wdz. Augustowskiego wydziału IIgo; Ignacego Bońkowskiego, zastępcę sędziego tryb. cyw. Iej instancyi wdz. Mazowieckiego, i Wojciecha Brzezińskiego, sędziego prezydującego w sądzie policyi poprawczej obwodu Warszawskiego wydziału Iwszego, zastępcami sędziów sądu sprawiedliwości karzącej województw Mazowieckiego i Kaliskiego; Tadeusza Władysława Wojewódzkiego, podprokuratora królewskiego przy tryb. cyw. Iej instancyi wdz. Lubelskiego. i Wacława Alexandra Maciejowskiego, byłego profesora nauki prawa w uniwersytecie królewsko-Alexandrowskim, zastępcami sędziów tryb. cyw. Iej instancyi wdz. Mazowieckiego; Konrada Zegrzędę, assessora prokuratury jeneralnej, podprokuratorem przy sądzie appella-cyjnym królestwa. (G. C. W.)

P R U S S Y

Gazeta rządowa Pruska umieściła co następuje: Z królewca donoszą pod d. 28 z. m. «Między wychodźcami Polskimi, którzy czasowem tylko mogli być mieszkańcami krajów pruskich, objawiła się już od dawna chęć przeniesienia się do Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej. Udali się w tę mierz do N. Króla Jmci, aby uzyskać pozwolenie i potrzebne wsparcie do tak dalekiej podróży. Teraz dowiadujemy się z pewnością, iż N. Pan przychylił się do tej

prośby, i wydał rozporządzenie, aby z dobrodziejstwa tego korzystać mogli nie tylko proszący, lecz wszyscy wychodźcy zagraniczni, którzy utrzymeni są kosztem rządu pruskiego i pod wojskowym dozorem zostają. W przód jednak każdy z nich powinien protokółarnie być słuchanym i oświadczyć na piśmie iż z własnej chęci, bez przymusu, ma zamiar udania się do Ameryki. Poleciał Król Jmć, aby, o ile przy wylądowaniu wychodźców tych w Ameryce, miałyby im brakować na środkach utrzymania się, wyplaconem zostało tam na miejscu za pośrednictwem pełnomocnika pruskiego przy Stanach Zjednoczonych Ameryki wsparcie, według osobistych stosunków, od 30 do 60 talarów każdemu. Liczba wychodźców, którzy w skutek tego ogłoszenia oświadczyli chęć swoją udania się do Ameryki, wynosi o koło 630; przyczem pozwolono także żonatym zabrać swoją rodzinę, dla których również stosowne wsparcie wyznaczono. Uczyniono już wszelkie przygotowania do ich odjazdu, i na początku listopada na 2 okrętach z Gdańska odpłynąć będą mogli. Według zasad przyjętych w marynarce Angielskiej, dostarczają te 2 okręty więcej jak dostateczne miejsce dla osób przewieźć się mających. Trwałość okrętów została pod względem podróży do Ameryki, jak niemniej pod względem wewnętrznego urządzenia rozpoznano przez Kommissją znawców. Oprócz tego towarzyszyć będzie każdemu z tych okrętów pruski Nadlekarz z pomocnikiem chirurgicznym, opatrzone w potrzebne lekarstwa, a dla tych którzyby zachorowali, przeznaczone są osobne miejsca na lazarety okrętowe. Wyżywienie wychodźców podczas podróży morskiej urządzone jest z niektórymi dodatkami według nader hojnych zasad, które rolla wzorowa kolegium handlowego i admiralicy w Gdańsku przepisuje dla majików. Prócz tego oddane zostaną pod zarząd leksrzy inne chorym właściwe żywność i napoje.»

(K. W.)

ANGLIA.

(Londyn 25 Października.

Dalszy ciąg wiadomości z Lizbony. Dnia 12, jako w dzień urodzin cesarza, wznowiono walkę, i wrzeczy samój huk dział odbijał się w murach stolicy; jednak wiadomości z tego dnia nie są pewne. Wszystkie listy prywatne oddają zupełną sprawie-

dliwość, waleczności Don Pedra. Admirał Napier udał się z kilkoma okrętami aż pod Villa Franca nad Tagiem, 20 mil angielskich, powyżej Lizbony. Oddział wojska królowej z Torres Vedras posunął się aż do Cabera de Monte Chique, i wspierać będzie główną armię, która ściga nieprzyjaciela. Xiążę Don Carlos opuścił Santarem i udał się do Alcantara, w Hiszpanii.

Podług Curiera, Don Miguel mocne pozycje w Louros opuścił i udał się drogą ku Santarem, gdzie przy wsparciu z strony włoskiej spodziewał się zatrzymać, ale brak żywności, zapewne plan jego zmieni. Podług tegoż dziennika, wojsko Don Miguela ciśnione przez konstytucyjne, zostawić musiało wszystkie swoje ciężkie działa, amunicję, prowianty, lazarety z chorymi i rannymi, którzy byli bez żadnego opatrzenia.

Statek parowy *Hermes* przywiózł bardzo zasmucające wiadomości z Grecji. Opuścił on 1. Patras, 2 Zante, 4 z Malty, 14 z Gibraltaru, 15 z Kadyksu. Kolokotroni stanął na czele spisku (Zobacz Gazetę naszą N. 293 Grecja), został on aresztowany. Grecja ogłoszona wstanie wojennym, i podług praw wojskowych ma być sądzony Kolokotroni. W skutek takowych wypadków krążyły Francuskie i angielskie okręty na Archipelagu. Bawarowie umierali w znacznej liczbie.

Wiadomości z Vera-Cruz z 30 sierpnia, nie są pocieszające. Cholera tam nadzwyczajnie grasowała. Dnia 1 sierpnia w stolicy Meksyku wybuchła z ludności 180,000 więcej jak 16,000 wymarło (dziennie od 12 do 1400 ludzi umierało). W Guanajuato i Queretaro wybuchła między wojskiem, i wielką klęskę zrzuciła tak dalece, że operacje wojenne musiały być wstrzymane.— O uznaniu Królowej Donny Maryi z strony Królowej Rejentki, rząd nasz drogą telegraficzną został zawiadomiony. Wiadomość ta, mile od publiczności przyjęta. Uznanie Donny Marji przez Hiszpaniją da się różnie tłómaczyć, a stąd wnoszą: że przez ten krok Krystyny Don Miguel do reszty swych nadziei zawiedziony, oddali się z Portugalii; i że Hiszpanija zupełnie myśli o zmianie dotychczasowej polityki.

Szoner Pike, opuścił Oporto d. 15 b. m. i w tém mieście zupełna spokojność panowała. Posel Donny Maryi był królowi Jmci o-

negdaj przedstawiony, i listy wierzytelne swęj Monarchini złożył.

Posel Grecki, Xiążę Michał Sutzo, wyjechał do Paryża, zamtąd udaje się do Petersburga z pewnemi zleceniami swego rządu.

Hrabia Thun, z szczególni zleceniami Cesarza Austrjackiego, jest w Londynie spodziewany i właśnie przez Bruksellę przejeżdżał.

(G. R. P.)

FRANCYA

Paryż 22 Października.

Monitor udziela dziś wiadomość z Bugia po dzień 10 b. m., »Kabyłowia co dzień nie niepokoiłi nasze wojska, nakoniec zostali wgóry Guraga zapędzeni. Bugia przez uzbrojenie domów i inne urządzenia, jest zabezpieczona od napadu. Nadto przedsięwzięto środki do zabezpieczenia własności i religii mieszkańców.— Mówią tu, że cztery pulki Sardyńskie, tuż nad granicą Francuską rozłożyły się.— *Constitutionel* czyni wiele trafnych uwag nad mężami, którzy stoją na czele obu stronnictw hiszpańskich. Zwraca uwagę na jener: sztab wojska wiary i twierdzi, że jeden, tylko Santos Ladron za Don Karlosem wystąpił, i swoją zuchwałość drogo przypłacił. Hrabia Espana, przez wyrok śmierci wydany na Bessiera, stracił więzność u wszystkich stronnictw. Quesada, który ma niejaką sławę, zdaje się stać przy sprawie królów. Ten jenerał, w roku 1823 znany absolutista, nieco później, a mianowicie w czasie choroby Ferdynanda, gdy owa dworska rewolucja nastąpiła, dał dowody niestałości swego sposobu myślenia, tak rządząc, jako jenerałny kapitan Andaluzją, łagodnością i sprawiadiwością odznaczył się. Saarsfield, który poprzednio w wojsku wiary służył, od Października 1832 roku jenerałny kapitan Estremadury, nie jest krajowcem, ten wszedł do wojska hiszpańskiego w r. 1808, w czasie wojny o niepodległość, przeciw Napoleonowi prowadzonej. Castanos od bitew pod Bajlen i Tudela sławę swą wywodzi, jest przytęm leciwy, nie będzie chciał się do zatargów mieszać. Xiążę Infantando zaczął zawód polityczny od intryg przeciwko księciu Pokoju, jako główny agent księcia Asturyi w spisek Eskuriński wplątany. Okazał on w wielu bitwach waleczność, ale zawsze zbywało mu na zręczności. Charakter polityczny okazał niestały; dopiero służył królowi Józe-

fowi, już przeciw niemu walczył, pełnił obowiązki za uprzedniego królestwa i znowu stronnictwu konstytucyjnemu oddał się. Prawdziwieńkszałconym wojownikiem jest terażniejszy jenerałny kapitan Gallicyi, Morillo, hr. Kartageny. Stanął on jako dowódca naczele chłopstwa gallicyjskiego i ze sławą walczył z 6 dywizją francuskęj armii pod dowództwem sławnego Ney'a. Dowodził on tém wojskiem po r. 1814 które przybrało nazwę *Pułk jednoci*. Później walczył przeciw wolności w Ameryce, a w r. 1821 przez Londyn, Paryż do Madrytu i ojczyzny wrócił, gdzie przybyszy oświadczył się za sprawą konstytucyjną i na rządcę jenerałnego kapitana Starej Kastylji wyniesiony. Wreszcie i tego jenerała zawód polityczny jest dwuznaczny: on był pierwszym, którzy się Ferdynandowi w roku 1823 poddali, mimo to musiał się do Francji oddać. W roku dopiero 1830 został przywołany. Wojna w Ameryce i związki małżeńskie z córką najmajętniejszego kupca w Kadyxie, uczyniły go właścicielem obszernych włości w Hiszpanii.

Według dziennika *Journal de la Guyenne*, liczba wojska apostolistów w Biscaya ma wynosić 25,000.

(G. R. P.)

SZWAJCARYA

Neufchatel 16 Października

Dzisiejsza gazeta zawiera następujące urzędowe obwieszczenie: »Rada stanu pospiesza krajowi udzielić list króla, który przez ciało prawodawcze do J. K. M. wysłani a wczoraj do Neufchatelu przybyli deputowani przywieźli: »Do Neufchatelskiej rady stanu. Przyjąłem deputację prawodawczego ciała ze wszystkimi względami; na jakie przedmiot ich misysi i osobisty charakter zasługiwał. Ci deputowani z synowską ufnością wynurzyli mi życzenie moich dobrych i drogich Neuenburczyków, a ja odpowiadam z przywiązaniem ojca. Moi wierni poddani xięstwa wiedzą dobrze, jakimi względem nich przyjęty jestem uczuciami; muszą oni być przekonani, że wszystko uczynię, co w méj jest mocy, dla zabezpieczenia ich szczęścia. Mój minister spraw zagranicznych zawiadomi waćpanów o moich zamiarach. Aż do chwili, w której te zamiary w rzeczywistość się zamienia, zalecam ludowi xięstwa spokojność, umiarkowanie i cierpliwość. Spodziewam się po roztropności deputowanych i po waćpanach, że waszym współobywatelom potrzebę wyjaśnienia i że im podacie przykład i naukę o tych cnotach, które terażniejsze położenie wypełnić nakazuje.

W Berlinie d. 6 października 1833 r.

(G. C.)

Frydrych Wilchelm.